

Poslední večeře

Mistr ti vzkazuje:
Večer se přiblížil,
hodovní síň se chystá,
a ještě jsou volná místa!

Stmívá se...
A na krajinu padá chlad.

Stůl je připraven!
Tak velmi jsem toužil
s vámi být,
beránka jíst,
a z toho kalicha pít.

Dnes naposledy s vámi jsem.
Pak budu za vás trpět,
na kříži proboden.
To nová smlouva v krvi mé,
která se za vás vylije.

Vždyť mám vás tolik,
tolik rád,
a v Božím království
chci s vámi opět hodovat!

Však jedno rmoutí mě:
Jeden mě zradí,
dnes s námi také hoduje.

Jsem to já, Pane?
Jsem to já?
Jsem to já?
Tak ptáš se mne.

Aj, ruka zrádce mého
se mnou za stolem.
Běda mu! Běda!
Za třicet stříbrných
se Jidáš od zrady
už zdržet nedá!

Pak lámal chléb
učedníkům svým,
a hlavu pozvedl k Otcí
s dobrořečením.

Když povečeřel, kalich vzal,
a Otcí zase děkoval.

„To číňte na mou památku,“
jim děl.
„To číňte..!“
Ježíšův příkaz zněl.

Když zazpívali písničku,
na Olivovou horu
se dvanácti šel.

Šimone! Šimone!
Petře!
Prosil jsem za tebe,
by nezhynula víra tvá,
je ještě tak slaboučká.

Nebudeš to mít lehké,
Šimone, Petře!
Mnohdy to bude těžké, Petře.
Jeden mě zradí, jiný zapře.

Já chci vám království dát,
jak dal mi Otec můj.
Rozumíš tomu, Petře?

Neboj se! Mé malé stádečko!
Pozvedni svoji hlavu
k nebi výš a věř!
Pak překonáš ty těžké chvíle,
a budeš silný, a tvoje víra též!